

Jury Theaterfestival Nederland: "In drie kwartier krijg je alles van het leven te zien. Wonderbaarlijk mooi om naar te kijken, ondanks de akelige pijn waar je niet aan kunt ontsnappen." ^[L]_[SEP]^[L]_[SEP]

Jury Vlaams Theaterfestival: "PLATINA is de laatste voorstelling van actrice en theatermaker Abke Haring bij het Antwerpse Toneelhuis. Het is een indrukwekkend afscheid geworden, waarin Haring in de beknopte, snijdende schrijftuur die haar zo eigen is, het finale vaarwel oproept van een man en een vrouw. ... ^[L]_[SEP]Koen van Kaam en Haring zelf spelen op de schoot van het publiek, met een ingehouden expressiviteit die bij momenten ondraaglijk is. ... Deze Haring is de aandacht van een groot publiek meer dan waard."

De Morgen****: "Het zijn als dialoog vermomde alleenspraken, verknipt en gelaagd, die schipperen tussen banaliteit en poëzie. ^[L]_[SEP]Abke Haring en Koen van Kaam spelen op het scherp van de snee en zetten hun getroebleerde personages met een onthutsende precisie neer. ^[L]_[SEP]Alsof ze aan de tafel zijn vast gekluisterd, vinden hun lichamen steeds nieuwe composities om langs elkaar heen te praten. Gevangen in een spreidstand tussen afkeer en affectie." (20/04/2018) ^[L]_[SEP]^[L]_[SEP]

De Volkskrant ****: "Twee mensen. Zij wil contact, hij kijkt stuurs de andere kant uit. Een poëtisch en indringend portret van onmachtigen. (23/04/2018) ^[L]_[SEP]^[L]_[SEP]

Knack****: "Het moment waarop je het zou willen uitschreeuwen van woede, frustratie of wanhoop maar beseft dat het beter is om te zwijgen, te incasseren en desnoods wat grimassen te maken. Dát moment namen Abke Haring en Koen van Kaam als uitgangspunt van Platina, het laatste wapenfeit van Abke Haring als maker van Toneelhuis. 'Het wordt een knaller', vertrouwde ze in november 2015 aan Knack toe. Wel, het wérd een knaller. (...) PLATINA is als een oester. Het fascinerende kleinood opent zich maar heel langzaam om dan een parel van een stuk prijs te geven. Zo banaal de woorden aanvankelijk klinken, zo gelaagd blijken ze na afloop te zijn." (26/04/2018)

Theaterkrant****: "De voorstelling is een ruwe brok lillende pijn, van een bijna ondraaglijke intensiteit. (...) De scène is minimaal, zoals alles in deze productie loepzuiver is: het machinale gedreun van wat in mijn gedachten de spinmolen is van de schikgodin Klotho, die de levensdraden spint; de zijdelings oplichtende spot die van Haring en van Kaam figuren maakt uit een schilderij van Vermeer, opdoemend uit het duister en er ook weer in verdwijnend; de subtiele en sublieme choreografie van de lichamen. En dan die tekst, eerlijker dan ooit tevoren, zeker in de liefdesverklaring waarmee Van Kaam in een tweede deel die van Haring spiegelt: 'Blijf je?' Ongezocht, ongekunsteld, onpoëtisch. Gewoon, van stervende tot sterveling: 'Blijf je?' Wanneer het voorbij is rest er enkel spijt. En de spinmolen, die onverstoorbaar doordreunt." (26/04/2018)